Vgl. संसद्, संसाद. — caus. 1) (zusammen) hinsetzen: प्रस्केष्ट्र समेसा-द्यटक्यान जिन्नमृद्धितम् Vàlakh. 3, 2. TS. 5, 1, 4, 5. Ait. Ba. 1, 19. 22. Çat. Ba. 1,1,2,23. Âçv. Ça. 4,6,3. पात्राणा Kâti. Ça. 2,3,6. 26,6, 21. Çâñkh. Ça. 4,3,2. 5,10,32. — 2) zusammenkommen, sich vereinigen mit (acc.) Buâg. P. 2,2,30. — 3) verzagt machen: (न लाम्) स्रविष-स्थातम: शोक: संसाद्यितुमकृति R. Gora. 2,114,31. — Vgl. संसाद्न.

सर् 1) oxyt. = सार् P. 3,1,140. = सर् in बर्फ्ः, शमनीः, सभाः. सर्म् am Ende eines adv. comp. gaṇa श्रार्शिंट zu P. 5,4,107. — 2) m. a) Frucht M. 8,151. 241; vgl. श्र 3). — b) N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarāshṭra MBs. 1,4548. es könnte übrigens सर्:मुलाच् auch als ein Name gefasst werden. — 3) n. ein best. Theil des Rückens am Opferthier Art. Bs. 7,1.

सदंशक (2. स + दं° = दंश) m. Krebs, Krabbe Råánn. im ÇKDn. सदंशवदन (सदंश [2. स + दंश] + व°) m. Reiher Råánn. im ÇKDn. सैंद्र (2. स + द्र्जा) adj. mit Verstand begabt: श्रग्ने सदंज्ञ: सतंनुर्क्षि भूता TS. 3.1.4.4.

सद्विषा (2. स + द्विषा) adj. (f. श्रा) nebst Geschenken M. 11,3. Råéa-Tar. 5,285.

सद्ञान (सत् + श्र °) n. als Collyrium gebrauchte Messingasche Çab-

सद्गाउ (2. स + द °) adj. mit Strafe belegt, bestraft Vjutp. 125.

सुँदन (von 1. सुदू) 1) n. a) Sitz, Ort; Standort, Heimath; Behausung, Haus AK. 2,2,4. H. 990. an. 3,428. Med. n. 151. Halâs. 2,136. क्तिम RV. 1,55,6. 104,5. नित्य 148,3. पार्थिव 169,6. दिव्यर्शन्यः सर्दनं चक्रे 2, 40,4. पृथिवीं सदेने ससत्य 3,30,9. 31,12. 54,6. योनिष्ट इन्द्र सदेने स्रका-रि 7,24,1. सीदन्केंातेव सर्दने चमू र्ष 9,92,2. सुगा वें। देवा: सर्दना स्रकर्म vs. 8,18. 12,39. विवस्वेत: ह.v. 1,53,1. स्तस्ये 84,4. 164,47. पृथिव्याः 6,11,5. पार्थिव 8,86,5. राय: 3,54,21. 6,7,2. देवानीम् 8,13,2. 10,38,2. उल्लापा: VS. 12,16. पत्नीनाम् AV. 9,3,7. TS. 3,2,4,4. = पत्नीशाला (nach NILAK.) HARIV. 2204. — वैवस्वतस्य МВн. 1, 1710. पमस्य R. 2, 64, 35. 7,21,1. धातुर्विधातुः सवित्विभोवी शक्रस्य वा तं सदनात्प्रपना мвн. 3,15591. म्रम्भोजयोने: Paab. 24,1. मुकाम्बिकाया: Verz. d. Oxf. H. 257, a, 23. सिद्धचारणविग्वाधराणाम् BमÂG. P. 5,24,4. गृक्षिः: Spr. (II) 2195. 6998. कुट्टिया: Катная. 57,59. स्वयंभुः МВн. 13,4377. महिन्द्रः Катная. 6,65. ЦФ Внас. Р. 4,1,55. ЦЗ МВн. 8,1740. ЦС Spr. (II) 551 = 1168. Katelas. 33, 97. प्रेयसी॰ 37,199. लड्डा॰ Sitz 13, 196. त्रिसाम्य॰ Видс. P. 2,7,40. am Ende eines adj. comp. seinen Sitz habend in: पा-নাল ° MBa. 13,329. মামাকু ° Verz. d. Oxf. H. 104,a,4 v. u. Im Veda häufig mit metrischer Dehnung साह्न (सहन Padap.) RV. Paār. 9,19. RV. 1,84,4. 2,23,1. 8,9,10. पुनस्ये 10,135,7. Citat in Çat. Ba. 11,3,5,13. — b) das Sichniederlassen, Zurruhekommen RV. 5,47,7. 10,93,5. — c) Erschlaffung Hâa. 268. Suça. 1,39,1. 제국 128,11. 252,11. 됐중 2,213,21. — d) angeblich Wasser Naigu. 1,12. H. an. (রন fehlerhaft für রন্তা). Mad. — 2) adj. (f. ई) Niederlassung —, Bleiben bewirkend: दीधिति RV. 1,186,11. — Vgl. য়ন 아, केलि २, देव ०, खूत ०, नृ०, पितृ०, अन्य ० (in der 2ten Bed. auch Buâg. P. 5,17,4), यज्ञ ०, पन ०, राज ०, वाः०, केलि ०.

सदनासँड adj. im Sitz sitzend RV. 9,98,10.

सर्हि (सदम् + दि etwa 4. दा) adj. für immer fesselnd, — bleibend: तकान् AV. 5,22,13. 19,39,10.

सदन्य s. सादन्यः

सद्पद्श (सत् + श्रप°) adj. nur scheinbar eine Realität besitzend Buåg. P. 5,3,30.

सँद्म् (von 2. स) adv. 1) allezeit, stets RV. 1,106, 5. 116, 6. क्विच्नेत्तः सद्मिह्मा क्वामके 114, 8. 122, 10. कामी कि वीरः सर्मस्य प्रीतिम् 2,14, 1. 34, 4. 3,2,15. 4,1,1. 7,2,3. उषासः सर्मुच्क्तु 41,7. 10,4,7. 93,1. AV. 1,15,3. 3,15,8. 7,18,2. Çat. Ba. 11,5,5,13. — 2) je, irgend; immerhin RV. 1,185,8. 4,3,13. मा ते सर्वायः सर्मिहिष्ठेषाम 12, 5. 5,85,7. 6,67,8. 10,7,3. रह्मस्विनः सर्मिद्यातुमावता दक् 1,36,20. — Vgl. सर्ग.

सद्म eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten Mél. asiat. 4,639. सद्युष्प adj. immer blühend; f. श्रा eine best. Pflanze Kaug. 28.39. — Vgl. सद्युष्प.

सदम्भ (2. स + द°) adj. henchelnd P. 5,2,76, Schol. erhenchelt: धर्म Spr. (II) 6749.

सद्य (2. स + द्या) adj. (f. ज्ञा) Mitteid empfindend (mit loc. der Person) Kathås. 1, 63. 9, 75. 17, 59. 21, 45. 26, 147. वृद्ध Spr. (II) 6893 (könnte hier auch als adv. gefasst werden). ad Mech. 113. स्ट्यम् adv. mitteidsvol! Вийс. Р. 5, 3, 16. auf eine sanfte Weise, nach und nach, ganz allmählich Ragh. 8, 7. 16, 19. Çås. 72. 147. Spr. (II) 6893 (oder adj.). am Anfange eines comp.: जमस्वयूक्तसद्याक्त्यक्त Kumåras. 2, 41.

सद्र m. N. pr. eines Asura Habiv. 2283 nach der Lesart der neueren Ausg. — Vgl. संक्र und सक्र.

- 1. सर्घ (सत् + श्र्य) m. eine Angelegenheit, die Einem vorliegt, um die es im Augenblick sich handelt Spr. (II) 1036.
- 2. सद्घ (wie eben) adj. wohlhabend Mark. P. 137,5. als Umschreibung von भवस् seiend Tark. 3,3,175.

सर्दर्भ (2. स +- दर्प) adj. übermüthig, trotzig Spr.(II) 1364 (eine Schlange). 6908. सर्दर्भम् adv. Hır. 12,20.

सदलंकृति (सत् + ग्र॰) f. ein ächter Schmuck; davon nom. abstr. ेता

- 1. सद्श (2. स + द्शन्) adj. mit Dekaden (Stoma) versehen Çiñku. Çk. 14,27, 9. 28, 6.
- 2. सद्श (2. म + द्शा) adj. mit Fransen versehen: वस्त्र MBH. 12,6297. सद्शनखोतस्त्र (2. स + द्॰-ड्योतस्त्रा) adj. (f. श्रा) mit glänzenden Zähnen versehen, gl. Z. zeigend: भारती RAGH. 10,38.

सदशनार्चिस् adj. dass.: लीलास्मित RAGH. 5,70.